

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

18. oktoober 2018*

Apellatsioonkaebus – Dumping – Määrus (EÜ) nr 397/2004 – Pakistanist pärit puuvillase voodipesu import – Põhjendatud huvi säilimine

Kohtuasjas C-100/17 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 24. veebruaril 2017 esitatud apellatsioonkaebus,

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, asukoht Karāchi (Pakistan), esindajad: *avocat* L. Ruessmann ja *solicitor* J. Beck,

apellant,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: J.-P. Hix, keda abistasid *Rechtsanwalt* R. Bierwagen ja *Rechtsanwalt* C. Hipp,

kostja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja N. Kuplewatzky,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: seitsmenda koja president T. von Danwitz neljanda koja presidendi ülesannetes, kohtunikud K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász (ettekandja) ja C. Vajda,

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikku menetlust ja 25. jaanuari 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 22. märtsi 2018. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 Oma apellatsioonkaebuses palub Gul Ahmed Textile Mills Ltd (edaspidi „Gul Ahmed“) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 15. detsembri 2016. aasta kohtuotsuse Gul Ahmed Textile Mills vs. nõukogu (T-199/04 RENV, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2016:740), millega jäeti rahuldamata tema hagi, milles paluti teda puudutavas osas tühistada nõukogu 2. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 397/2004, millega kehtestatakse Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2004, L 66, lk 1; ELT eriväljaanne 11/50, lk 26; edaspidi „vaidlusalune määrus“).

Vaidluse taust ja vaidlusalune määrus

- 2 Käesoleva menetluse jaoks võib vaidluse tausta võtta kokku järgmiselt.
- 3 Gul Ahmed on Pakistani õiguse alusel asutatud äriühing, kes toodab ja ekspordib Euroopa Liitu voodipesu.
- 4 Euroopa Komisjon algatas pärast 4. novembril 2002 esitatud kaebust dumpinguvastase uurimise Pakistanist pärineva puhtast puuvillakiust või puuvillakiudude segust keemiliste kiudude või linakiududega (kusjuures linakiud ei ole põhimaterjal) valmistatud, pleegitatud, värvitud või trükitud voodipesu impordi suhtes ajavahemikus 1. oktoobrist 2001 kuni 30. septembrini 2002. Kahju hindamise seisukohalt asjakohaste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1999. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni.
- 5 Komisjon saatis 10. detsembril 2003 hagejale üldise lõpliku avalikustamise dokumendi, milles kirjeldati üksikasjalikult asjaolusid ja põhjusi, miks ta tegi ettepaneku lõplike dumpinguvastaste meetmete võtmiseks, ning spetsiaalse hagejat puudutava lõpliku avalikustamise dokumendi. Hageja vaidlustas 5. jaanuari 2004. aasta kirjas komisjoni järeldused, mis olid esitatud nendes dokumentides. Hageja esitas komisjonile muud teavet 16. veebruari 2004. aasta kirjades.
- 6 17. veebruaril 2004 vastas komisjon 5. jaanuari 2004. aasta kirjale. Kuigi ta tegi oma arvutustesse mõningaid parandusi, kinnitas nimetatud institutsioon järeldusi, millele ta oli eelmises punktis mainitud avalikustamise dokumentides jõudnud. Hageja rõhutas 27. veebruari 2004. aasta kirjas vigu, mida komisjon oma analüüsis oli teinud.
- 7 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 2. märtsil 2004 vastu vaidlusaluse määruse.
- 8 Nõukogu leidis vaidlusaluse määruse põhjenduses 70, et kõigi Pakistani eksportivate tootjate suhtes kohaldatav üldine keskmine dumpingumarginaal on 13,1%.
- 9 Seejärel märkis nõukogu seoses liidu tootmisharule tekitatud kahju üldise uurimisega hinnaanalüüsi puudutava osa põhjenduses 92 sisuliselt, et liidu tootjate keskmised hinnad kilogrammi kohta tõusid järk-järgult vaatlusaluse perioodi jooksul ning seda tuleks seostada asjaoluga, et kõnealune keskmine hind hõlmab vaatlusaluse toote nii kõrge kui ka madala maksumusega artiklid ning et „[liidu] tootmisharu on sunnitud üha enam läbimüüki suurendama kallimate toodete nišši kuuluvate toodete osas, kuna nende läbimüük suuremahulisel massiturul jäi alla madala hinnatasemega riikidest pärinevale impordile“.
- 10 Vaidlusaluse määruse põhjenduses 101 märkis nõukogu, et liidu tootmisharu olukord halvenes, täheldades seoses valimisse kuuluvate tootjate keskmiste müügihindadega siiski, et „[need] väljendasid tõusutendentsi vaatlusaluse perioodi jooksul, mis tulenes osaliselt siiski liikumisest suurema läbimüügi suunas kallimate toodete nišis“.

- 11 Põhjusliku seose analüüsi üldosas märkis nõukogu dumpinguhinnaga impordi mõju analüüsimisel vaidlusaluse määruse põhjendustes 104 ja 105 sisuliselt, et liidus kasvas nii Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi maht kui ka selle riigi vastav turuosa. Nõukogu leidis lisaks, et „dumpinguhinnaga ekspordi hinnad [on liidu] tootmisharu ning ka muude kolmandate riikide eksportijate hindadest märkimisväärselt madalamad. Peale selle tehti kindlaks, et [liidu] tootmisharu pidi suures osas loobuma madalate hindadega turulõikudest Pakistanist pärineva impordi tugeva seisundi tõttu, mis samuti rõhutab põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja [liidu] tootmisharu kantud kahju vahel“.
- 12 Lõpuks märkis nõukogu muude tegurite analüüsi raames vaidlusaluse määruse põhjenduses 109, et muudest kolmandatest riikidest kui India ja Pakistan pärinev import suurenes uurimisperioodil. Sellega seoses rõhutas nõukogu, et „Türgi ja [liidu] ettevõtjate ärisidemeid arvesse võttes võib täheldada teatavat ettevõtjatevahelise kaubanduse vormis toimuvat turu integreerumist Türgi eksportivate tootjate ja [liidu] ettevõtjate vahel, mis viitab sellele, et otsus importida kõnealusest riigist ei ole seotud üksnes hinnaga. Seda kinnitavad Türgist pärineva voodipesu keskmised impordihinnad uurimisperioodil, mis olid peaaegu 45% kõrgemad Indiast pärineva ning 34% kõrgemad Pakistanist pärineva voodipesu hindadest. Seetõttu ei ole tõenäoline, et Türgist pärinev import kõrvaldas põhjusliku seose Pakistanist pärineva dumpinguhindadega impordi ja [liidu] tootmisharule tekitatud kahju vahel“.
- 13 Vaidlusaluse määruse põhjenduses 112 tõi nõukogu viimaks esile, et „[v]äideti, et nõudlus [liidu] tootmisharu toodetud voodipesu järele vähenes mahuliselt, kuna [liidu] tootmisharu keskendus kõrgemate hindadega turulõigule, kus müügi maht on väiksem. Kuid nagu eelnevalt välja toodud, ei vähenenud kogu Euroopa Liidu voodipesu tarbimine, pigem suurenes kõnealuse perioodi jooksul. Enamikul [liidu] tootjatest on eri turulõikude jaoks eri tootesarjad. Kõrgema hinnaga toodete turulõigu tootemarkidel on kõrgemad marginaalid, kuid neid tooteid müüakse väga väikestes kogustes. Tootmisvõimsuse rakendusastme suurendamiseks ning tootmise püsikulude katmiseks oleks [liidu] tootmisharul samuti vaja suuri müügi mahtusid madalamate hindadega turulõigis. Ükski asjaolu ei viita nõudluse vähenemisele kõnealuses turulõigis. Teisest küljest hõivab kõnealuse turulõigu üha suuremas ulatuses madala hinnaga import, tekitades sellega kahju [liidu] tootmisharule. Võttes arvesse tarbimise üldist suurenemist, mis ei ole piiratud ühegi konkreetse turulõiguga, võib tõdeda, et nõudluse olukord [liidus] ei kõrvalda põhjuslikku seost Pakistanist pärineva dumpinguhinnaga impordi ja [liidu] tootmisharule tekitatud kahju vahel“.
- 14 Vaidlusaluse määruse artikli 1 lõikes 1 on kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks 13,1% Pakistanist pärineva puuvillast voodipesu suhtes, mis kuulub selles määruses viidatud kombineeritud nomenklatuuri koodide alla.
- 15 Pärast osalist vahepealset läbivaatamist, mis piirdus dumpinguga ja mis viidi omal algatusel läbi nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45; edaspidi „algmäärus“), artikli 11 lõike 3 kohaselt uue uurimisperioodi alusel, mis kestis 1. aprillist 2003 kuni 31. märtsini 2004, muutis nõukogu vaidlusalust määrust ning võttis vastu 5. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 695/2006 (ELT 2006, L 121, lk 14), millega kehtestati uue dumpinguvastase tollimaksu määraks 0–8,5%. Koostööd tegevate eksportivate tootjate arvukust silmas pidades nähti ette sellise valimi moodustamine, kuhu kuulus ka apellant. Tema toodetele kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määraks kehtestati 5,6%.
- 16 Algmääruse artikli 11 lõike 2 kohaselt aegus selliselt kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks 2. märtsil 2009, see tähendab viis aastat pärast selle kehtestamist.

Üldkohtule esitatud hagi ja vaidlustatud kohtuotsus

- 17 Gul Ahmed pöördus 28. mail 2004 Üldkohtusse hagi, paludes vaidlusaluse määruse teda puudutavas osas tühistada.
- 18 Hagiavalduse põhjenduseks oli esitatud järgmised viis väidet:
- uurimise algatamisel on rikutud algmääruse artikli 5 lõikeid 7 ja 9 ning 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „1994. aasta dumpinguvastane koodeks”) VI artikli rakendamist käsitleva lepingu, mis sisaldub Marrakechis 15. aprillil 1994 allkirjastatud Maaailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1A (EÜT 1994, L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80), artikleid 5.1 ja 5.2;
 - normaalväärtuse arvutamisel on tehtud ilmne hindamisviga ning rikutud algmääruse artikli 2 lõikeid 3 ja 5, artikli 18 lõiget 4 ja 1994. aasta dumpinguvastast koodeksit;
 - seoses normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse tulemusel tehtud tollimaksude tagastamist käsitleva kohandusega on rikutud algmääruse artikli 2 lõiget 10, 1994. aasta dumpinguvastast koodeksit ja EÜ artiklis 253 kehtestatud kohustust esitada piisav põhjendus;
 - olulise kahju kindlakstegemisega seoses on tehtud ilmne hindamisviga, rikutud algmääruse artikli 3 lõikeid 1–3 ja 5 ja rikutud 1994. aasta dumpinguvastast koodeksit, ning
 - väidetavalt dumpinguhinnaga impordi ja väidetava kahju vahelise põhjusliku seose kindlakstegemise osas on tehtud ilmne hindamisviga, rikutud algmääruse artikli 3 lõikeid 6 ja 7 ja 1994. aasta dumpinguvastast koodeksit.
- 19 Üldkohus luges 27. septembri 2011. aasta kohtuotsusega Gul Ahmed Textile Mills vs. nõukogu (T-199/04, ei avaldata, EU:T:2011:535) põhjendatuks viienda väite kolmanda osa talle esitatud teisi väiteid arutamata põhjendusel, et nõukogu oli rikkunud õigusnormi, kui ta jättis algmääruse artikli 3 lõike 7 kohaselt uurimata, kas varasemate dumpinguvastaste tollimaksude kaotamine ja üldiste tariifsete soodustuste rakendamine Pakistani suhtes katkestas põhjusliku seose Pakistanist pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel, ning tühistas vaidlusaluse määruse Gul Ahmedit puudutavas osas.
- 20 Nõukogu, keda toetas komisjon, esitas apellatsioonkaebuse, paludes see kohtuotsus tühistada.
- 21 14. novembri 2013. aasta kohtuotsusega nõukogu vs. Gul Ahmed Textile Mills (C-638/11 P, EU:C:2013:732) tühistas Euroopa Kohus 27. septembri 2011. aasta kohtuotsuse Gul Ahmed Textile Mills vs. nõukogu (T-199/04, ei avaldata, EU:T:2011:535) ja saatis asja Üldkohtusse tagasi.
- 22 Üldkohus pidas 26. novembril 2015 istungi kohtuasjas T-199/04 RENV. Kohtuistungil väitis nõukogu, keda toetas komisjon, et Gul Ahmedil ei ole enam põhjendatud huvi.
- 23 Selle väite põhjenduseks väitsid nimetatud kaks institutsiooni, et vaidlusaluse määrusega kehtestatud dumpinguvastased tollimaksud aegusid 2. märtsil 2009, mistõttu kõnealuse toote eksporti enam nende tollimaksudega ei maksustatud. Nad kinnitasid samuti, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 46 kohaselt on nende õiguste kohaldamisel tekitatud kahju eest lepinguvälise vastutuse tuvastamise hagi esitamise tähtaeg möödunud 1. märtsil 2014 ning aegunud on ka õigus dumpinguvastaste tollimaksude hüvitamisele nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), artikli 236 alusel. Nad väitsid, et seetõttu ei oleks Gul Ahmedil taotletavast tühistamisest enam mingit kasu.

- 24 Üldkohus andis Gul Ahmedile alates kohtuistungi kuupäevast kaks nädalat aega seisukohtade esitamiseks seoses selliselt esitatud vastuväitega põhjendatud huvi kadumise kohta.
- 25 Gul Ahmed esitas oma seisukohad 10. detsembri 2015. aasta kirjas, väites, et tal on jätkuvalt põhjendatud huvi. Ta esitas selle kohta järgmised põhjendused: esiteks huvi saada nõukogult tagasi kohtukulud; teiseks võimalus esitada tulevikus kahju hüvitamise hagi seetõttu, et liidu kohtud ei ole asja mõistliku aja jooksul lahendanud; kolmandaks võimalus saada tagasi makstud lõplik dumpinguvastane tollimaks; neljandaks tema huvi tagada, et samasugune õigusrikkumine tulevikus ei kordu, ja viiendaks võimalus menetluse jätkamisega taastada oma maine.
- 26 Komisjon ja nõukogu esitasid oma seisukohad 6. ja 20. jaanuari 2016. aasta kirjades. Sisuliselt palusid nad Euroopa Kohtul Gul Ahmedi argumendid tagasi lükata ja tuvastada, et nimetatud äriühingul ei ole mingisugust põhjendatud huvi.
- 27 Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsusega Gul Ahmedi hagi rahuldamata.

Apellatsioonimenetluse poolte nõuded

- 28 Apellant palub Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus ning mõista nõukogult välja apellatsioonimenetluse ja Üldkohtu menetluse kohtukulud.
- 29 Nõukogu ja komisjon paluvad Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

- 30 Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kaks väidet, mis puudutavad ühest küljest seda, et Üldkohus rikkus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 36 kohtuotsuse põhjendamise nõude kohta, kui ta otsustas, et kuna apellandil ei ole enam põhjendatud huvi, ei ole teise ega kolmanda väite üle vaja otsustada, ja rikkus õigusnormi, ning teisest küljest seda, et Üldkohus rikkus viiendat väidet tagasi lükates mitmesuguseid õigusnorme ja moonutas fakte.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 31 Esimeses väites käsitletakse vaidlustatud kohtuotsuse punktides 42–60 esitatud põhjendusi. See on jagatud nelja ossa.
- 32 Esimese väite esimeses osas heidab apellant Üldkohtule sisuliselt ette, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 49, 57 ja 60 rikkus Üldkohus põhjendamiskohustust ja Üldkohtu kodukorra artiklit 129, kui ta nõudis apellandilt, et ta tõendaks põhjendatud huvi säilimist menetluses, mille ese on vaidlusaluse määruse tühistamine, samas kui apellandi arvates tuleb põhjendatud huvi tõendada üksnes asjaomase akti tühistamise nõude esitamise hetkel, ning kui see huvi on tõendatud, peab sellise huvi kadumist tõendama pool, kes sellele tugineb. Apellant lisab, et Üldkohus rikkus tema kaitseõigusi, kuna ta analüüsis üksnes argumente, mis esitati selleks, et tõendada tema põhjendatud huvi säilimist, ilma teisi toimiku elemente arvesse võtmata.
- 33 Esimese väite teises osas väidab apellant, et vastupidi sellele, mida kinnitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58, ei ole vead, mis on seotud ekspordihinna ja normaalväärtuse arvutamisega, ning need, mis puudutavad dumpingu arvutamist, mitte pelgad juhtumile eriomased sisulised vead,

vaid meetodit puudutavad vead, mis võivad tulevikus korduda ning mis peaks kaasa tooma vaidlusaluse määruse tühistamise seda enam, et see tuleneb liidu üldisest huvist, et karistatakse selliste rikkumiste eest, mis on vastuolus algmääruse artikliga 2.

- 34 Esimese väite kolmandas osas kritiseerib apellant vaidlustatud kohtuotsuse punkti 58, kuna Üldkohus rikkus põhjendamiskohustust, kui ta märkis, et algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel tollimaksu tagastamisega seotud kohandus jäeti osaliselt rahuldumata, kuna selle nõude põhjenduseks ei olnud esitatud ühtegi asjakohast tõendit.
- 35 Esimese väite neljandas osas heidab apellant Üldkohtule ette, et ta ei vastanud argumendile, mille kohaselt toob see, et põhjendatud huvi välistatakse nende aktide tühistamise puhul, mille alusel ei ole summasid sisse nõutud ja mille kehtivus lõpeb enne, kui Üldkohus nende aktide kohta otsuse teeb, kaasa nende aktide kohtuliku kontrolli alt väljajätmise ning kujutab endast ELTL artikli 263 rikkumist, nagu Üldkohus on juba otsustanud 18. märtsi 2009. aasta kohtuotsuses Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Nõukogu ja komisjon vaidlevad apellandi argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 37 Mis puudutab esimese väite esimesest osa, siis Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi vastuvõetav üksnes siis, kui tal on huvi vaidlustatud akti tühistamise suhtes. Selline huvi eeldab, et selle akti tühistamine võib iseenesest tekitada õiguslikke tagajärgi ja et hagi tulemusel võib selle esitanud isik saada mingit kasu. Põhjendatud huvi, mida hinnatakse hagi esitamise päeval ning mis on iga kohtule esitatava hagi puhul peamine ja esimene tingimus, tuleb tõendada hagejal (vt selle kohta 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus Andechser Molkerei Scheitz vs. komisjon, C-682/13 P, ei avaldata, EU:C:2015:356, punktid 25–27 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 38 See huvi peab lisaks säilima kuni menetluse lõpuni ning asja menetlev kohus võib omal algatusel igal menetluse hetkel tõstatada poole huvi puudumise oma nõude säilimiseks, põhjendusel et pärast hagimenetluse algatusdokumendi kuupäeva on ilmsiks tulnud mingi asjaolu (vt selle kohta 19. oktoobri 1995. aasta kohtuotsus Rendo jt vs. komisjon, C-19/93 P, EU:C:1995:339, punkt 13, ja 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Mory jt vs. komisjon, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 57).
- 39 Kui Üldkohus võib omal algatusel igal hetkel tõstatada küsimuse hageja huvi säilimise puudumise kohta, võib ta seda küsimust analüüsida ka siis, kui selle on menetluses esitanud pool, kes tugineb selleks piisavalt kaalukatele asjaoludele.
- 40 Analüüsi raames tuleb Üldkohtul kutsuda hagejat üles esitama selles küsimuses selgitusi ning anda talle võimalus esitada asjaolud, mis võivad asjakohasel viisil tõendada tema põhjendatud huvi säilimist.
- 41 Käesoleval juhul väitsid nõukogu ja komisjon 15. novembri 2015. aasta kohtuistungil Üldkohtus, et otsuse tegemise vajadus on ära langenud, kuna apellandi põhjendatud huvi on kadunud, tuginedes selleks piisavalt kaalukatele asjaoludele. Pärast kohtuistungit paluti apellandil seda küsimust selgitada ning tal oli institutsioonide väidete ümberlükkamiseks võimalik esitada kõik tõendid.
- 42 Üldkohus ei eiranud seega tõendamiskoormist ega rikkunud põhjendamiskohustust, kui ta otsustas, et ei teise ega kolmanda väite üle ei ole vaja otsustada põhjendusel, et pärast kõigi nende faktiliste ja õiguslike asjaolude analüüsimist, millele pooled tuginesid apellandi põhjendatud huvi säilimise suhtes ja mille kohta said nad selgitusi esitada, leidis Üldkohus, et apellant ei ole asjakohaselt põhjendanud, et tal on jätkuv huvi nende kahe väite suhtes, millega palutakse vaidlusalune määrus tühistada.

- 43 Lisaks esib apellant, kui ta väidab, et Üldkohus rikkus tema kaitseõigusi, samas kui Üldkohus andis apellandile võimaluse anda selgitusi põhjendatud huvi kadumist puudutava vastuväite kohta ning seejärel vastas Üldkohus kõigile faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis apellant esitas põhjendatud huvi säilimise põhjendamiseks, mida apellant peabki tegema, nagu on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktides 39 ja 40.
- 44 Nendest asjaoludest tuleneb, et esimese väite esimene osa tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 45 Mis puudutab esimese väite teist osa, siis tuleb märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleb apellatsioonkaebuses täpselt märkida selle kohtuotsuse kritiseeritavad osad, mille tühistamist nõutakse, ja samuti seda nõuet konkreetselt toetavad õigusargumendid, ning praktikas ei tohi tegemist olla nõudega, millega palutakse Üldkohtule esitatud hagiavalduse lihtsalt uuesti läbivaatamist (vt selle kohta 17. septembri 1996. aasta kohtumäärus *San Marco vs. komisjon*, C-19/95 P, EU:C:1996:331, punktid 37 ja 38).
- 46 Käesolevas asjas piirdus apellant sellega, et ta tõi oma apellatsioonkaebuses esile arvutusmeetodi vead – ilma neid kirjeldamata – ning ebakõlad dumpinguarvutuste tulemustes, näitamaks ära põhjused, miks need vead võivad tulevikus korduda. Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 75 rõhutas, väitis apellant lisaks Euroopa Kohtu istungil, et komisjon on oma järeldustes lähtunud meelevaldsetest *ad hoc* valikutest, ilma et ta oleks määratlenud mingit konkreetset arvutusmeetodit. Apellant on seega kohtuistungil ise tunnistanud, et väidetavad vead olid juhtumispetsiifilised.
- 47 Seega tuleb teine osa jätta vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata.
- 48 Mis puudutab esimese väite kolmandat osa, siis tasub märkida, et tuleb nõustuda kohtujuristiga, kes oma ettepaneku punktis 78 rõhutas, et see põhineb vaidlustatud kohtuotsuse punkti 58 ilmselgelt vääral tõlgendamisel, kuna Üldkohus piirdus selles apellandi põhjendatud huvi puudumise tuvastamisega põhjendusel, et vaidlusaluses määruuses sisalduvad järeldused, mille õiguspärasust apellant kahtluse alla seab, on tihedalt seotud tema menetluses oleva kohtuasja konkreetsete asjaoludega. Selles kontekstis märkis Üldkohus nimetatud punktis 58 üksnes, et tollimaksu tagastamisega seotud kohanduse jättis nõukogu osaliselt rahuldumata, kuna apellant ei olnud esitanud asjakohaseid tõendeid.
- 49 Sellest tuleneb, et esimese väite kolmas osa tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 50 Mis puudutab esimese väite neljandat osa, siis tuleb kõigepealt tõdeda, et 18. märtsi 2009. aasta kohtuotsuse *Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu* (T-299/05, EU:T:2009:72) punktides 56 ja 57 esitatud Üldkohtu põhjenduskäigu otsene eesmärk oli lükata ümber selles kohtuasjas esitatud nõukogu argumendid, mis on kokku võetud selle kohtuotsuse punktis 44 ja mille kohaselt selle kohtuasja hagejatel enam põhjendatud huvi ei ole, kuna pärast tühistamishagi esitamist lõppes selle määruse kehtivus, mille tühistamist nad taotlesid, ning nad ei olnud selle alusel mingit dumpinguvastast tollimaksu maksnud.
- 51 Tuleb aga rõhutada, et vaidlustatud kohtuotsuses ei tuvastanud Üldkohus üldse apellandi põhjendatud huvi kadumist põhjustel, et vaidlusalune määrus ei kehtinud enam hetkel, kui Üldkohus tühistamishagi üle otsustas, ning apellant ei olnud põhjendanud selle määruse alusel dumpinguvastaste tollimaksude maksmist.
- 52 Selleks et tuvastada, et teise ja kolmanda väite üle otsuse tegemise vajadus on ära langenud, tugines Üldkohus viiele põhjendusele: esiteks ei saa apellandi huvi säilimist põhjendada sooviga saada nõukogult tagasi kohtukulud (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 52); teiseks ei saa apellandi huvi säilimist samuti põhjendada selle menetluse liiga pika kestusega (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 53); kolmandaks ei ole apellant tõendanud dumpinguvastaste tollimaksude tasumist vaidlusaluse määruse alusel, kuna tema tütarettvõtja tasunud dumpinguvastased tollimaksud maksti mitte vaidlusaluse

määruse, vaid seda muutnud määruse nr 695/2006 alusel (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 54 ja 55); neljandaks ei kordu vaidlusaluses määruses esinevad õigusrikkumised juhtumi asjaoludest olenemata (punktid 56–58), ja viiendaks ei ole apellandi maine taastamisega seotud argumendid põhjendatud (punkt 59).

- 53 Lisaks tuleb märkida, et kohtuotsuse punktis 54 leidis Üldkohus, et määruses nr 695/2006 arvutati uus normaalväärtus ja seda võrreldi ekspordihinnaga, ning Üldkohus tegi sellest järelduse, et apellandil ei ole enam põhjendatud huvi seoses teise ja kolmanda väitega, mis vastavalt käsitlevad vaidlusaluses määruses tehtud vigu seoses normaalväärtuse arvutamisega ning vigu vaidlusaluses määruses normaalväärtuse võrdlemisel ekspordihinnaga, kui ei ole esitatud mingit taotlust viimati nimetatud määruse alusel tasutud tollimaksude tagasisaamiseks.
- 54 Üldkohtul on aga seda järeldust tehes õigus, kuna apellant ei ole tõendanud, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 99 märkis, et ta kolme aasta jooksul alates kõnealuse tollivõla teatamise kuupäevast, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1), artikli 121 lõike 1 punktis a, esitas tollile taotluse maksta tagasi summad tema arvates õigusvastase akti alusel (vt selle kohta 27. septembri 2007. aasta kohtuotsus Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, punkt 67, ning 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 188 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 55 Sellest tuleneb, et vastupidi sellele, mida apellant esimese väite neljanda osa põhjendamiseks käesolevas apellatsioonkaebuses väitis, võimaldab vaidlustatud kohtuotsus mõista põhjusi, miks Üldkohus ei võtnud käesolevas asjas üle 18. märtsi 2009. aasta kohtuotsuse Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision vs. nõukogu (T-299/05, EU:T:2009:72) punktides 56 ja 57 esitatud põhjenduskäiku.
- 56 Järelikult tuleb esimese väite neljas osa samuti põhjendamatus tõttu tagasi lükata, mistõttu tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

- 57 Teise väitega kritiseerib apellant vaidlustatud kohtuotsuse punkte 162, 163, 168, 169 ja 170, millega Üldkohus lükkas tagasi tema tühistamishagi põhjendamiseks esitatud viienda väite, mille kohaselt Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi ja selles valdkonnas liidu tootmisharu kantud olulise kahju vahelise põhjusliku seose saab kahtluse alla seada ühest küljest selle tootmisharu ümberorienteerumisega kõrgema hinnaga turulõigu suunas ning teisest küljest liidu tootjatega seotud Türgi tootjatelt pärineva impordi tõusuga.
- 58 Teise väite esimeses osas väidab apellant, et Üldkohus moonutas fakte, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 162 ja 163 leidis, et liidu tootmisharu ümberorienteerumisega kõrgema hinnaga turulõigu suunas ei saa kahtluse alla seada põhjuslikku seost Pakistanist pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel, samas kui vaidlusaluse määruse põhjendustes 92 ja 112 on tõdetud, et müügiimaht sellest turulõigust oli väiksem. Ta lisab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta ei vastanud tema argumentidele, mille kohaselt liidu tootmisharu ümberorienteerumine oli alanud juba enne uurimisperioodi algust.
- 59 Teise väite teises osas väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 168 moonutas Üldkohus vaidlusaluses määruses sisalduvaid fakte, asudes seisukohale, et asjaolu, mille kohaselt institutsioonid olid tuvastanud teatud sidemed liidu tootmisharu ja teiste riikide vahel, ei tähenda iseenesest seda, et

nad olid teadlikud ümberpaigutamise strateegiast, samas kui vaidlusaluse määruse põhjenduses 109 on tuvastatud liidu tootmisharu ja Türgi tootmisharu vaheliste seoste olemasolu, samuti selle tootmisharu turu teatav integreerumine, mis annab tunnistust liidu tootmisharu Türgi ümberpaigutamise strateegiast.

- 60 Apellant lisab, et seoses vaidlustatud kohtuotsuse punktiga 169 moonutas Üldkohus fakte, kui ta leidis, et apellant oli väitnud, et voodipesu tootmise ümberpaigutamine liidu tootmisharu poolt teistesse riikidesse kõrvaldas põhjusliku seose liidu tootmisharule tekitatud kahju ja Pakistanist pärineva impordi vahel. Ta märgib lisaks, et Üldkohus ei ole põhjendanud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 170 sisalduvat kinnitust, mille kohaselt vaidlusaluse määruse põhjendused 109–111 annavad tunnistust sellest, et nõukogu hindas õiguslikult piisavalt mõju, mis on asjaomase toote impordil Türgist. Lõpuks väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuses ei olnud samuti analüüsitud koosmõju, mis on liidu tootmisharu liikumisel kõrgema hinnaga turulõigu suunas ja liidu tootjatega seotud Türgi tootjatelt pärineva impordi paralleelsel tõusul.
- 61 Nõukogu ja komisjon vaidlevad hageja argumentidele vastu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 62 Väärrib märkimist, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt peab faktide ja tõendite moonutamine olema toimiku materjalidest tulenevalt ilmne, ilma et oleks vaja fakte ja tõendeid uuesti hinnata (2. juuni 2016. aasta kohtuotsus *Photo USA Electronic Graphic vs. nõukogu*, C-31/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:390, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Lisaks nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et liidu institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad peavad analüüsima. Niisiis peab kohtu kontroll seoses nende hinnangutega piirduma kontrolliga menetlusnormide järgimise üle, vaidlustatud valiku tegemiseks valitud faktiliste asjaolude sisulise paikapidavuse üle, ilmse hindamisvea puudumise üle nende faktiliste asjaolude hindamisel või võimu kuritarvitamise puudumise üle (vt selle kohta 7. mai 1987. aasta kohtuotsus *Nachi Fujikoshi vs. nõukogu*, 255/84, EU:C:1987:203, punkt 21, ning 14. detsembri 2017. aasta kohtuotsus *EBMA vs. Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 68 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 64 Lisaks on Euroopa Kohus otsustanud, et Üldkohtu teostatud kontroll nende tõendite üle, millele liidu institutsioonid on oma järelduste tegemisel tuginenud, ei kujuta endast faktiliste asjaolude uut hindamist, mis asendaks nende institutsioonide hinnangu. See kontroll ei piira nende institutsioonide ulatuslikku kaalutusõigust kaubanduspoliitika valdkonnas, vaid toob üksnes ilmsiks selle, kas need tõendid võisid olla institutsioonide tehtud järelduste aluseks. Seega ei pea Üldkohus mitte üksnes kontrollima esitatud tõendite sisulist paikapidavust, usaldusväärsust ja sidusust, vaid ka seda, kas kogutud tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nende alusel on tehtud (14. detsembri 2017. aasta kohtuotsus *EBMA vs. Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Käesolevas asjas tuleb seoses moonutamise osaväitega, millele apellant tugineb selleks, et põhjendada oma teise väite esimest osa, mis käsitleb vaidlustatud kohtuotsuse punkte 162 ja 163, rõhutada seoses esimesena nimetatud punktis sisalduvate kaalutlustega, et vaidlusaluse määruse põhjendustes 92 ja 112 on ühest küljest märgitud, et „[liidu] tootmisharu on sunnitud üha enam läbimüüki suurendama kallimate toodete nišši kuuluvate toodete osas, kuna nende läbimüük suuremahulisel massiturul jäi alla madala hinnatasemega riikidest pärinevale impordile“ ning teisest küljest, et „[e]namikul [liidu] tootjatest on eri turulõikude jaoks eri tootesarjad. Kõrgema hinnaga toodete turulõigu tootemarkidel on kõrgemad marginaalid, kuid neid tooteid müüakse väga väikestes kogustes. Tootmisvõimsuse

rakendusastme suurendamiseks ning tootmise püsikulude katmiseks oleks [liidu] tootmisharul samuti vaja suuri müügimahtusid madalamate hindadega turulõigus. [...] Võttes arvesse tarbimise üldist suurenemist, mis ei ole piiratud ühegi konkreetse turulõiguga, võib tõdeda, et nõudluse olukord [liidus] ei kõrvalda põhjuslikku seost Pakistanist pärineva dumpinguhinnaga impordi ja [liidu] tootmisharule tekitatud kahju vahel“.

- 66 Vastupidi apellandi väidetule ei ole eelmises punktis mainitud kahe kaalutlusega vastuolus vaidlustatud kohtuotsuse punkt 162, mille kohaselt ei saa liidu tootmisharule tekitatud olulist kahju selgitada väidetava nõudluse seisakuga kõrgema hinnaga turulõigus, kuna nõudlus liidus tõusis kõikides turulõikudes, mistõttu tuleb see osaväide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 67 Mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 163 käsitlevat osaväidet, siis tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 162 sisalduv põhjus on iseenesest piisav selleks, et põhjendada apellandi väite tagasilükkamist.
- 68 Sellest tuleneb, et see osaväide tuleb edutuse tõttu tagasi lükata. Seega tuleb teise väite esimene osa tagasi lükata.
- 69 Mis puudutab teise väite teist osa, mis käsitleb vaidlustatud kohtuotsuse punkte 168–170, siis tuleb täheldada, et vaidlusaluse määruse põhjendustes 109 ja 111 märkis nõukogu, et liidu tootmisharu ja Türgi tootmisharu vahel on sidemed ja teatav ettevõtjatevahelise kaubanduse vormis toimuv turu integreerumine, mis viitab sellele, et otsus importida kõnealusest riigis ei ole seotud üksnes hinnaga. Ta jõudis järeldusele, et muudest kolmandatest riikidest kui Pakistan pärinev import ei kõrvaldanud põhjuslikku seost Pakistanist pärineva dumpinguhindadega impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel, kuna nendest kolmandatest riikidest pärinevate toodete hinnad olid kõrgemad kui Pakistani tootmisharust pärinevate toodete hinnad.
- 70 Mis puudutab kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punkti 168, mille kohaselt „asjaolu, et institutsioonid olid tuvastanud teatud sidemed liidu tootmisharu ja teiste riikide vahel, ei tähenda iseenesest seda, et nad olid teadlikud ümberpaigutamise strateegiast, mille eesmärk oli asendada liidu tootmine sellest väljapoole jääva tootmisega“, siis sellest ei nähtu ilmselgelt, et Üldkohus moonutas eelmises punktis mainitud asjaolusid, kuna järeldus, et liidu tootmisharu ja Türgi tootmisharu vahel on sidemed ning et import, mis ei ole põhjendatud üksnes hinnaga, ei ole iseenesest piisav, et tõendada liidu tootmisharu poolt vabatahtlikku ümberpaigutamise strateegiat, mis võiks kahtluse alla seada sellele liidu tootmisharule Pakistanist pärit impordiga tekitatud kahju.
- 71 Järelikult tuleb käesoleva kohtuotsuse punktis 62 mainitud kohtupraktika kohaselt lükata põhjendamatusse tõttu tagasi apellandi osaväide, mille ta esitas teise väite teise osa põhjendamiseks ja mille kohaselt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 168 moonutas Üldkohus talle esitatud fakte.
- 72 Mis seejärel puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 169 käsitlevat osaväidet, mis samuti puudutab Üldkohtu poolt tema hindamiseks esitatud faktide moonutamist, siis tasub märkida, et Üldkohtusse esitatud tühistamishagi punktis 172 kinnitas apellant, et „kuna [liidus] asuva tootmise turuosa väikest kaotust kompenseeris [liidu] tootmisharu poolt kontrollitud ümberpaigutatud tootmisest pärineva turuosa kasv, ei ole [liidu] tootmisharule tekitatud võimalik kahju põhjustatud mitte Pakistanist pärit impordiga, vaid [liidu] tootjate otsusega, et nad kasutavad nende poolt kontrollitud *offshore*-tootmist, et hankida madalama hinnatasemega voodipesu ja müüa seda [liidus]“.
- 73 Seega, vastupidi sellele, mida apellant käesoleva osaväite raames väidab, seadis ta eelmises punktis mainitud kaalutlustega kahtluse alla põhjusliku seose liidu tootmisharule tekitatud kahju ja Pakistanist pärit impordi vahel.
- 74 Järelikult tuleb see osaväide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

- 75 Mis puudutab kolmandat osaväidet, mille apellant on esitanud teise väite teise osa põhjendamiseks, siis tuleb asuda seisukohale, et Üldkohus põhjendas oma otsust õigesti, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 170, et vaidlusaluse määruse põhjendustest 109–111 selgub, et nõukogu hindas õiguslikult piisavalt asjaomase toote impordi mõju teistest kolmandatest riikidest, sealhulgas Türgi, ning et ta võis seega ilma ilmset hindamisviga tegemata teha järelduse, et nendest riikidest pärit impordi suhteliselt kõrge hind võrreldes Pakistanist pärit impordiga takistas selle põhjusliku seose kõrvaldamist kolmandatest riikidest pärit impordiga.
- 76 Nimelt, olles märkinud, et apellant ei ole esitanud ühtegi tõendit selle põhjusliku seose kahtluse alla seadmiseks, oli Üldkohus seisukohal, et nõukogu ei teinud ilmset viga faktide hindamisel ning et vaidlusaluses määruuses sisalduvad asjaolud on sellised, mis sellist põhjuslikku seost õiguslikult piisavalt tõendavad.
- 77 Sellest tuleneb, et käesolev osaväide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.
- 78 Mis viimaks puudutab teiste tegurite koosmõju analüüsimata jätmist puudutavat osaväidet, siis tuleb märkida, et Üldkohus põhjendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 178–181, miks ta neid ei analüüsinud, ilma et apellant oleks oma apellatsioonkaebuses selgitanud põhjusi, miks Üldkohus nii õigusnormi rikkus.
- 79 Seega tuleb see osaväide vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ning järelikult tuleb teise väite teine osa jätta osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.
- 80 Eeltoodust aspektidest tuleneb, et teine väide tuleb osaliselt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatuse tõttu tagasi lükata ning apellatsioonkaebus tuleb jätta osaliselt põhjendamatuse tõttu rahuldamata ning osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Kohtukulud

- 81 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluses, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 82 Kuna nõukogu ja komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Gul Ahmed on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Gul Ahmed Textile Mills Ltd-lt.

Allkirjad